

การศึกษาข้อผิดพลาดการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐาน ของนักศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

บุษบา แผงสาเคน^{1*} ปวิช เรียงศิริ²

^{1*,2}คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์, ปทุมธานี, ประเทศไทย

*ผู้ประพันธ์บทความ อีเมล : Boosaba.pang@vru.ac.th

รับต้นฉบับ : 9 กุมภาพันธ์ 2565; รับประทานฉบับแก้ไข : 6 เมษายน 2565; ตอบรับบทความ : 1 มิถุนายน 2565

เผยแพร่ออนไลน์ : 27 มิถุนายน 2565

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อระบุและจำแนกข้อผิดพลาด และสาเหตุข้อผิดพลาดทางการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐานของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ โดยได้กำหนดขอบเขตการจัดเก็บข้อมูลด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถภาษาอังกฤษระดับมาตรฐานสากล TOEFL ITP ในตอนที่เกี่ยวข้องกับการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นรูปแบบแบบทดสอบปรนัย ด้านไวยากรณ์ จำนวน 3 ชุด ชุดละ 40 ข้อ ผลการศึกษา พบว่า จำนวนข้อผิดพลาดที่พบจำนวนมากที่สุด คือ การใช้กาลให้ถูกต้องกับคำบอกเวลาที่โจทย์กำหนด ตามด้วยการใช้คำบุพบทในตำแหน่งที่ถูกต้อง การเรียงลำดับตำแหน่งคำคุณศัพท์และกริยาวิเศษณ์ในประโยคได้ถูกต้อง การใช้นามนับได้และนามนับไม่ได้ และการใช้คำเชื่อมที่ถูกต้อง ตามลำดับ ในขณะที่ ข้อผิดพลาดการใช้อนุประโยค และประธานเชื่อมประโยคได้ถูกต้อง และการเรียงลำดับประธานและกริยาในตำแหน่งที่ถูกต้อง เป็นรูปแบบข้อผิดพลาดที่พบอัตราค่าร้อยละที่ใกล้เคียงกัน ส่วนข้อผิดพลาดที่พบน้อยที่สุด คือ การใช้คำกริยาวิเศษณ์เชื่อมประโยคได้ถูกต้อง โดยสรุปจากผลการวิเคราะห์ พบว่า ข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นเกิดจากหลายปัจจัยด้วยกัน ได้แก่ การถ่ายโอนภาษา และการขยายรูปแบบที่มีอยู่เดิมในภาษาเป้าหมาย

คำสำคัญ : ข้อผิดพลาดทางการใช้ไวยากรณ์ การถ่ายโอนภาษา การขยายรูปแบบที่มีอยู่เดิมในภาษาเป้าหมาย

Study of Errors in Basic English Grammar of the Undergraduates Majoring in English, Faculty of Humanities and Social Sciences, Valaya Alongkorn Rajabhat University Under the Royal Patronage, Pathum Thani Province

Boosaba Fangsaken^{1*} Pawich Riangsiri²

^{1*,2}*Faculty of Humanities and Social Sciences, Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage,
Pathum Thani Province, Thailand*

*Corresponding Author. E-mail address: Boosaba.pang@vru.ac.th

Received: 9 February 2022; Revised: 6 April 2022; Accepted: 1 June 2022

Published online: 27 June 2022

Abstract

This research aims to identify and classify errors and causes of errors in using basic English grammar among students of Bachelor of Arts program in English, Faculty of Humanities and Social Sciences, Valaya Alongkorn Rajabhat University under Royal Patronage, Pathum Thani Province. This research is a quantitative study. The scope of data collection was limited to 3 sets of 40 questions each, extracted from TOEFL ITP (Test of English as a Foreign Language-Institutional Testing Program), a standardized English proficiency test in a multiple-choice format. The results showed that the most common errors found was using the correct tense with time expressions, followed by positioning prepositions in a sentence, positioning adjectives and adverbs in the sentence, distinguishing countable and uncountable nouns, and using a parallel structure with paired conjunctions, respectively. Two types of common errors found in almost the same percentage were using clause and subject connectors and correct ordering of subjects and verbs. The least common error found was using adverbs to connect sentences. From the analysis results, it was found that the errors occurred from many factors, including language transfer and overgeneralization of the target language grammar.

Keywords: Grammatical errors, Language transfer, Overgeneralization of the target language linguistic material

1) บทนำ

การจัดการศึกษาในปัจจุบันมุ่งเน้นการพัฒนาสมรรถนะที่เป็นจำเป็นในหลายด้าน รวมทั้งสมรรถนะด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ (English Communication Competence) ซึ่งถือเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้เกิดการสื่อสาร การแลกเปลี่ยนข่าวสารต่าง ๆ เพื่อให้เราสามารถเรียนรู้สิ่งใหม่ และสามารถปฏิบัติงานร่วมกันได้ในสังคมโลก โดยสมบัติและคณะ (Somat Kotchasit, Chantaneer Indrasuta & Tanagorn Suwamaprut, 2017) กล่าวว่า “สมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษ หมายถึงความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ความสามารถในการสื่อสารทางสังคม ความสามารถในการใช้ไวยากรณ์หรือโครงสร้าง ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมาย และความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายด้านการพูดและการเขียน โดยการนำความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะไปใช้กับทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหรือการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมกับเจ้าของภาษา” ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาสมรรถนะด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษในปัจจุบันนั้น สมรรถนะด้านโครงสร้างภาษา (Grammatical Competence) ถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญและจำเป็น เนื่องจากเป็นรากฐานของการพัฒนาสมรรถนะทางภาษา (Linguistic Competence) และทักษะที่ต้องใช้ในการสื่อสารภาษาต่าง ๆ ทั้ง ฟัง พูด อ่าน และเขียน (Alikhonova & Grigoryans, 2020) นอกจากนี้อุปกิต (Uppakit Suangtonglang, 2019) ยังได้จัดสมรรถนะด้านโครงสร้างภาษาไว้เป็นสมรรถนะด้านหลัก (Core Competence) ของสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษในศตวรรษที่ 21

ด้วยเหตุนี้เราจะเห็นได้ว่าองค์ความรู้ที่เกี่ยวกับโครงสร้างภาษาหรือไวยากรณ์จึงเป็นสิ่งที่ขาดไม่ได้ในการเรียนรู้ภาษาใด ๆ เนื่องจากการไม่รู้หลักการดังกล่าวจะทำให้ผู้สื่อสารไม่สามารถสร้างประโยคที่ถูกต้องเพียงพอที่จะสื่อความหมายเพื่อให้การสื่อสารนั้นสำเร็จได้ ซึ่งแม้ว่าจะมีประเด็นถกเถียงกันอยู่บ้างว่าการสอนภาษาแบบเน้นไวยากรณ์นั้นเป็นวิธีการที่ล้าสมัยและไม่สามารถทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการนำไปประยุกต์ใช้กับการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้จริงหลังจากที่มีแนวคิดเรื่องวิธีการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) เกิดขึ้นมา อย่างไรก็ตามเราไม่สามารถหลีกเลี่ยงความจริงได้ว่า สมรรถนะด้านโครงสร้างภาษายังเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่ควรจะต้องสอดประสานเป็นเนื้อเดียวกัน

กับสมรรถนะด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ เนื่องจากการมีความรู้ทักษะภาษาด้านไวยากรณ์ทำให้คู่สนทนาหรือผู้ที่สื่อสารระหว่างกันใช้เป็นกฎหรือกรอบในการเรียงหรือจัดองค์ประกอบทางภาษาต่าง ๆ ออกมาเป็นกลุ่มคำอนุประโยค หรือประโยค ที่สื่อความหมายและใช้สื่อสารระหว่างกันได้ (Cross, cited in Dikici, 2012)

เหตุผลข้างต้นจึงเป็นที่มาของการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในทุกระดับชั้นอย่างไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ แม้ในปัจจุบัน กระทรวงศึกษาธิการจะได้ประกาศนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยอาศัยกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (The Common European Framework of Reference for Languages: CEFR) ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ และปรับจุดเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้ โดยเน้นการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) แต่ก็ยังต้องยอมรับว่าการใช้ไวยากรณ์ยังคงเป็นพื้นฐานที่สำคัญต่อการนำไปประยุกต์ใช้เพื่อสร้างความหมายในการสื่อสาร และเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดความคล่องแคล่วและความถูกต้องในการใช้ภาษา (English Language Institute Office of the Basic Education Commission Ministry of Education, 2015) ด้วยเหตุนี้ทางหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จึงได้จัดการเรียนการสอนในรายวิชาไวยากรณ์อังกฤษปัจจุบัน 1 เป็นรายวิชาพื้นฐานสำหรับนักศึกษาแรกเข้าด้วยเล็งเห็นว่าสมรรถนะด้านโครงสร้างภาษามีความสัมพันธ์กับสมรรถนะด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษที่ประกอบด้วยทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ดังนั้นพื้นฐานทางไวยากรณ์ที่ดีจะเป็นรากฐานที่สำคัญให้นักศึกษามีองค์ความรู้ที่เพียงพอในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษในด้านอื่น ๆ ต่อไปได้อย่างไร้ที่ติ ในการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษต่าง ๆ พบว่านักศึกษาบางส่วนมีปัญหาในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษ ซึ่งพบว่าเกิดจากความไม่แม่นยำในการใช้ไวยากรณ์ โดยมีนักภาษาศาสตร์และนักวิจัยหลายท่านได้ทำการศึกษาข้อผิดพลาดการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษซึ่งเกิดจากปัจจัยในด้านต่าง ๆ เช่น การศึกษาของ (Nasya Patiayasevi, 2018) เรื่อง การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในการเขียนอีเมลธุรกิจของนักศึกษา คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เผยให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างมี

ข้อผิดพลาดในการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในการเขียนอีเมลธุรกิจ สาเหตุหลักของข้อผิดพลาดที่พบ คือ การแทรกแซงจากภาษาที่หนึ่งและการใช้กฎไวยากรณ์ไม่ถูกต้อง ส่วน Atchara Pengpanich (2013) ได้ศึกษาการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาอังกฤษ พบว่า พบข้อผิดพลาดทั้งในระดับประโยคและเนื้อความ ซึ่งเป็นข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ในเรื่องการใช้กาล (Tense) การใช้รูปกริยาที่ไม่ถูกต้องกับการแสดงกาล โดยจากปัญหาที่พบต่างมีความเกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ทางโครงสร้างทางไวยากรณ์ ซึ่งหากโครงสร้างทางภาษา มีความซับซ้อนและยุ่งยากมากเท่าไร ย่อมทำให้เกิดข้อผิดพลาด นอกจากนี้ ดียู ศรีนารวัฒน์ (Deeyu Srinarawat, 2018) และเซลิงเกอร์ (Selinker, 1972) ได้กล่าวอีกว่า ข้อผิดพลาดการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเกิดขึ้นจากกระบวนการสร้างอันตรภาษา (Interlanguage) โดยข้อผิดพลาดในอันตรภาษา ที่มักพบ ได้แก่ การใช้ไวยากรณ์ผิด เช่น การใช้กาล (Tense) ผิด ไม่มีการใช้รูปพหูพจน์ และไม่ใช้คำนำหน้าคำนาม (Article)

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาข้อผิดพลาดการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐาน ของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ เนื่องจากมีข้อสังเกตว่าเกิดปัญหาการใช้ทักษะภาษาอังกฤษในหลายด้านตามรายละเอียด ดังนี้

1. นักศึกษาแรกเข้ามีปัญหาการสื่อสารภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐาน ทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งยังขาดรากฐานที่สำคัญในด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยอ้างอิงข้อมูลจากคะแนนประเมินแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน จากโครงการเตรียมความพร้อมนักศึกษาก่อนเข้าเรียน (Intensive English Preparation) ระหว่างช่วงปี การศึกษา 2560–2564

2. นักศึกษามีพื้นฐานการเรียนรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษที่ไม่เพียงพอ โดยเฉพาะพื้นฐานทางด้านไวยากรณ์ โดยอ้างอิงข้อมูลจากคะแนนประเมินแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน จากโครงการเตรียมความพร้อมนักศึกษาก่อนเข้าเรียน (Intensive English Preparation) ระหว่างช่วงปีการศึกษา 2560–2564

3. นักศึกษามีผลการเรียนในรายวิชาไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ปัจจุบัน 1 ในระดับคะแนนที่ต่ำกว่าเกณฑ์จำนวนมาก ซึ่งไม่เป็นไปตามผลที่คาดหวังของรายวิชา โดยอ้างอิงคะแนนจากผล

การเรียนของนักศึกษาในรายวิชาไวยากรณ์อังกฤษปัจจุบัน 1 ระหว่างช่วงปีการศึกษา 2560–2564

จากข้อมูลข้างต้น ผู้วิจัยได้เห็นถึงความสำคัญของการสำรวจประเด็นปัญหาด้านการใช้ไวยากรณ์ของนักศึกษาในเชิงลึก โดยการใช้ชุดข้อสอบ TOEFL ITP ซึ่งเป็นหนึ่งในข้อสอบมาตรฐานที่ได้รับการยอมรับในระดับสากล อีกทั้งยังมีข้อมูลการวัดระดับความหมายคะแนนเพื่อเทียบระดับ CEFR ของผู้เรียนตามด้านความเข้าใจในการฟัง การเขียนและโครงสร้างประโยค และการอ่านอย่างชัดเจน เพื่อความสะดวกในการค้นหาว่ามีองค์ประกอบทางไวยากรณ์ด้านใดบ้างที่นักศึกษาบกพร่องและต้องการแก้ไข และสามารถวัดระดับคุณภาพของผู้เรียนด้านโครงสร้างประโยคหรือไวยากรณ์อยู่ในระดับใด รวมทั้งผลการศึกษาในครั้งนี้ทำให้หลักสูตรฯ สามารถวางแผนการจัดการเรียนการสอนและจัดกิจกรรมปรับพื้นฐานทางด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษแก่นักศึกษาต่อไป อีกทั้งยังเป็นการเสนออีกหนึ่งแนวทางในการประเมินคุณภาพของผู้เรียนในระดับอุดมศึกษาตามกรอบ CEFR ในอนาคต

2) วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อระบุและจำแนกข้อผิดพลาดการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐาน ของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

2. เพื่อศึกษาถึงสาเหตุข้อผิดพลาดการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐาน ของนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สองของ (Ellis, 1997)

3) วิธีดำเนินการวิจัย

3.1) การคัดเลือกกลุ่มประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จำนวนทั้งสิ้น 270 คน จากนั้นได้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 159 คน (ระดับความเชื่อมั่น 95%) โดยประมาณค่าสัดส่วนของประชากรและกำหนดสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูป

ของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) นอกจากนี้ผู้วิจัยยังได้กำหนดหลักเกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างเพิ่มเติมคือ นักศึกษาผ่านการทดสอบภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยและการเรียนในรายวิชาไวยากรณ์ภาษาอังกฤษปัจจุบัน 1 เรียบร้อยแล้ว โดยมีสมมติฐานว่านักศึกษาที่ผ่านการทดสอบและเรียนรายวิชาดังกล่าวจะมีทักษะความรู้ความเข้าใจ เรื่อง ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐานในระดับหนึ่ง

3.2) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบทดสอบวัดความสามารถภาษาอังกฤษระดับมาตรฐานสากล TOEFL ITP (Test of English as a Foreign Language - Institutional Testing Program) ในตอนที่เกี่ยวข้องกับการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นรูปแบบแบบทดสอบปรนัยออนไลน์ ด้านไวยากรณ์ จำนวน 3 ชุด ชุดละ 40 ข้อ ตามมาตรฐานรูปแบบแบบทดสอบวัดความสามารถภาษาอังกฤษระดับมาตรฐานสากล TOEFL ITP โดย Jatupong Mora (2018) ได้สรุปเกี่ยวกับตัวแบบทดสอบ 5 ด้าน ได้แก่ 1) จุดประสงค์ (Purpose) เพื่อวัดความสามารถของผู้เข้า 2) สารภาษา (Language Knowledge/ Subskills) หลักการใช้ไวยากรณ์โดยทั่วไป 3) หัวเรื่อง (Topical Knowledge) หัวเรื่องที่ใช้ในการทดสอบ เป็นเนื้อหาเชิงวิชาการ และข้อมูลจะเป็นประโยชน์สั้น ๆ 4) รูปแบบการทดสอบ (Test Type) คือการวัดทักษะการฟังส่วนใหญ่เป็นแบบเลือกตอบแบบดั้งเดิม 4 ตัวเลือก และมีคำตอบถูกเพียง 1 ตัวเลือก และ 5) การตรวจให้คะแนน (Scoring Technique) แบบตอบถูกได้ 1 หรือตอบผิดได้ 0

3.3) การเก็บข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยการแจกแบบทดสอบ TOEFL ITP Test รูปแบบออนไลน์ เรื่องการใช้ไวยากรณ์ ให้กลุ่มนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษที่กำหนดไว้ จำนวน 159 คน ทำการตอบแบบทดสอบ จำนวน 3 ชุด โดยทำการส่งแบบทดสอบทางกลุ่มไลน์ของนักศึกษาที่ผู้วิจัยกำหนดและสร้างขึ้น โดยใช้ระยะเวลา

ในการเก็บข้อมูลจำนวน 3 สัปดาห์ โดยผู้วิจัยจะให้ระยะเวลาในการทำแบบทดสอบ จำนวน 2 วัน/สัปดาห์ ในการทำแบบทดสอบแต่ละชุด เพื่อการได้มาซึ่งข้อมูลที่ถูกต้องและครบถ้วนตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด จากนั้นผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์จำแนกข้อผิดพลาดที่พบตามแนวคิดของ (Etherton; Hudson, cited in Atchara Pengpanich, 2013)

3.4) การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำข้อมูลจากแบบทดสอบ TOEFL ITP Test รูปแบบออนไลน์ เรื่อง การใช้ไวยากรณ์ จำนวน 3 ชุด ตรวจให้คะแนน โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน คือ คำตอบที่ถูกต้องให้ 1 คะแนน ส่วนข้อที่ตอบผิดได้ 0 คะแนน หลังจากการตรวจสอบข้อผิดพลาดในแต่ละชุดเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจะนำมาจำแนกข้อผิดพลาดที่พบในเรื่องการใช้ไวยากรณ์ขั้นพื้นฐาน โดยได้ดัดแปลงเกณฑ์การคำนวณข้อผิดพลาดจากแบบทดสอบออนไลน์ตามแนวคิดของ (Etherton; Hudson, cited in Atchara Pengpanich, 2013) ตามเกณฑ์ ดังนี้

ปริมาณข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้น หาได้จาก

$$\frac{\text{จำนวนข้อผิดพลาดที่พบในแต่ละประเภทที่จำแนกไว้} \times 100}{\text{จำนวนกลุ่มตัวอย่าง} \times \text{ผลรวมข้อผิดพลาดแต่ละประเภท}}$$

2. คำนวณข้อผิดพลาดที่พบของนักศึกษาแต่ละชั้นปี เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางภาษาและข้อผิดพลาดที่พบ ในรูปแบบของร้อยละ

3. วิเคราะห์ สรุปและอภิปรายผลถึงสาเหตุของข้อผิดพลาดการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐาน โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สอง ของ (Ellis, 1997) ซึ่งเป็นแนวคิดทางภาษาศาสตร์จิตวิทยา (Psycholinguistic)

4) ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการทำแบบทดสอบ TOEFL ITP Test รูปแบบออนไลน์ ชุดที่ 1-3 มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 1 : แสดงผลการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการทำแบบทดสอบ TOEFL ITP Test รูปแบบออนไลน์ ชุดที่ 1

ประเภทของไวยากรณ์	ความถี่		ร้อยละ	
	ถูกต้อง	ผิดพลาด	ถูกต้อง	ผิดพลาด
1. After will, would, or other Modals, use the base form of the verb.	61	78	43.9	56.11
2. Use adjective clause connectors correctly.	90	49	64.7	35.25
3. Use noun clause connectors correctly.	31	108	22.3	77.69
4. Use noun clause connector/subjects correctly.	94	45	67.6	32.37
5. Be sure the sentence has a subject and a verb.	47	92	33.8	66.18
6. Position adjectives and adverbs correctly.	61	78	43.9	56.11
7. Use adjective clause connectors correctly.	40	99	28.8	71.22
8. Use predicate adjectives correctly.	36	103	25.9	74.10
9. Make verb agree after propositional phrases.	40	99	28.8	71.22
10. Recognize active and passive meanings.	39	100	28.1	71.94
11. Use noun clause connectors correctly.	53	86	38.1	61.87
12. Use noun clause connector/subjects correctly.	29	110	20.9	79.13
13. Use noun clause connectors correctly.	34	105	24.5	75.53
14. Use the correct tense with time expressions.	18	121	12.9	87.05
15. Use noun clause connector/subjects correctly.	57	82	41	58.99
16. Distinguish countable and uncountable nouns.	38	101	27.3	72.66
17. Use articles with singular nouns.	82	57	59	41.00
18. Distinguish possessive adjectives and pronouns.	47	92	33.8	66.18
19. Make verbs agree after certain words.	80	59	57.6	42.44
20. Use predicate adjectives correctly.	31	108	22.3	77.69
21. Be sure the sentence has a subject and a verb.	53	86	38.1	61.87
22. Distinguish Make and Do.	65	74	46.8	53.23
23. Use parallel structure with paired conjunctions.	46	93	33.1	66.90
24. Make verb agree after propositional phrases.	68	71	48.9	51.07
25. Be sure the sentence has a subject and a verb.	69	70	49.6	50.35
26. Use articles with singular nouns.	54	85	38.8	61.15
27. Use noun clause connectors correctly.	63	76	45.3	54.67
28. Distinguish possessive adjectives and pronouns.	42	97	30.2	69.78
29. Use parallel structure with paired conjunctions.	54	85	38.8	61.15
30. Distinguish possessive adjectives and pronouns.	33	106	23.7	76.25
31. Recognize when preposition have been omitted.	39	100	38.1	71.94
32. Distinguish countable and uncountable nouns.	29	110	20.9	79.13
33. Be sure the sentence has a subject and a verb.	40	99	28.8	71.22
34. Use parallel structure with paired conjunctions.	28	111	20.1	79.85
35. Form comparatives and superlatives correctly.	38	101	27.3	72.66
36. Use parallel structure with paired conjunctions.	30	109	21.6	78.41
37. Recognize when preposition have been omitted.	28	111	20.1	79.85
38. Invert the subject and verb with place expressions.	25	114	18	82.01
39. Distinguish subject and object pronouns.	34	105	24.5	75.53
40. After will, would, or other Modals, use the base form of the verb	41	98	29.5	70.50

จากตารางที่ 1 พบว่า ข้อผิดพลาดที่พบบ่อยที่สุด ได้แก่ การใช้กาลให้ถูกต้องกับคำบอกเวลา (Use the correct tense with time expressions) (ร้อยละ 87.05) ตามด้วยการเรียงลำดับประธานและกริยาในตำแหน่งที่ถูกต้อง (Invert the subject and verb with place expressions) (ร้อยละ 82.01) ส่วนการใช้

คำเชื่อม (Use parallel structure with paired conjunctions) และการใช้คำบุพบทในตำแหน่งที่ถูกต้อง (Recognize when preposition have been omitted) เป็นข้อผิดพลาดที่พบบ่อยในระดับที่เท่ากัน (ร้อยละ 79.85)

ตารางที่ 2 : แสดงผลการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการทำแบบทดสอบ TOEFL ITP Test รูปแบบออนไลน์ ชุดที่ 2

ประเภทของไวยากรณ์	ความถี่		ค่าร้อยละ	
	ถูกต้อง	ผิดพลาด	ถูกต้อง	ผิดพลาด
1. Distinguish A and An.	106	30	77.9	22.05
2. Use comparatives and superlatives correctly.	75	61	55.1	44.85
3. Form comparatives and superlatives correctly.	106	30	77.9	22.05
4. Use adjective clause connectors correctly.	69	67	50.7	49.26
5. Use other adverb connectors correctly.	32	104	23.5	76.47
6. Use parallel structure with paired conjunctions.	68	68	50	50
7. Use noun clause connectors correctly.	51	85	37.5	62.5
8. Use parallel structure with paired conjunctions.	52	84	38.2	61.76
9. Use the correct tense with time expressions.	42	94	30.9	69.11
10. Use other adverb connectors correctly.	64	72	47.1	52.94
11. Use noun clause connectors correctly.	45	91	33.1	66.91
12. Use parallel structure with paired conjunctions.	43	93	31.6	68.38
13. Use noun clause connector/subjects correctly.	28	108	20.6	79.41
14. Position adjectives and adverbs correctly.	39	97	28.7	71.32
15. Distinguish countable and uncountable nouns.	95	41	69.9	30.14
16. Use the correct tense with time expressions.	42	94	30.9	69.11
17. Form comparatives and superlatives correctly.	58	78	42.6	57.35
18. Use adjective clause connectors correctly.	69	67	50.7	49.26
19. Use the correct tense with time expressions.	66	70	48.5	51.47
20. Make verb agree after propositional phrases.	61	75	44.9	55.14
21. Use predicate adjectives correctly.	43	93	31.6	68.38
22. Position adjectives and adverbs correctly.	32	104	23.5	76.47
23. Use parallel structure with paired conjunctions.	48	88	35.3	64.70
24. Make verbs agree after certain words.	52	84	38.2	61.76
25. Distinguish countable and uncountable nouns.	36	100	26.5	73.52
26. Distinguish A and An.	50	86	36.8	63.23
27. Position adjectives and adverbs correctly.	36	100	26.5	73.52
28. Recognize when preposition have been omitted.	39	97	28.7	71.32
29. Use reduced adverb clauses correctly.	38	98	27.9	72.05
30. Distinguish possessive adjectives and pronouns.	49	87	36	63.97
31. Use reduced adjective clauses correctly.	40	96	29.4	70.58
32. Use noun clause connectors correctly.	40	96	29.4	70.58
33. Use adjective clause connectors correctly.	46	90	33.8	66.17

ตารางที่ 2 : แสดงผลการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการทำแบบทดสอบ TOEFL ITP Test รูปแบบออนไลน์ ชุดที่ 2 (ต่อ)

ประเภทของไวยากรณ์	ความถี่		ค่าร้อยละ	
	ถูกต้อง	ผิดพลาด	ถูกต้อง	ผิดพลาด
34. Distinguish possessive adjectives and pronouns.	48	88	35.3	64.70
35. Use noun clause connectors correctly.	43	93	31.6	68.38
36. Recognize when preposition have been omitted.	37	99	27.2	72.79
37. Use reduced adjective clauses correctly.	39	97	28.7	71.32
38. Use parallel structure with paired conjunctions.	24	112	17.6	82.35
39. Use reduced adjective clauses correctly.	37	99	27.2	72.79
40. Recognize active and passive meanings.	41	95	30.1	69.85

จากตารางที่ 2 พบว่า ข้อผิดพลาดที่พบมากที่สุด ได้แก่ ข้อผิดพลาดการใช้คำเชื่อม (Use parallel structure with paired conjunctions) (ร้อยละ 82.35) ตามด้วยการใช้อันุประโยค และประธานเชื่อมประโยค (Use noun clause connector/subjects correctly) (ร้อยละ 79.41) ส่วนการใช้กริยาวิเศษณ์เชื่อมประโยค

(Use other adverb connectors correctly) และการเรียงลำดับตำแหน่งคำคุณศัพท์และกริยาวิเศษณ์ในประโยค (Position adjectives and adverbs correctly) เป็นข้อผิดพลาดที่พบในระดับที่เท่ากัน (ร้อยละ 76.4)

ตารางที่ 3 : แสดงผลการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการทำแบบทดสอบ TOEFL ITP Test รูปแบบออนไลน์ ชุดที่ 3

ประเภทของไวยากรณ์	ความถี่		ค่าร้อยละ	
	ถูกต้อง	ผิดพลาด	ถูกต้อง	ผิดพลาด
1. Use noun clause connector/subjects correctly.	84	40	67.7	32.25
2. Use noun clause connectors correctly.	67	57	54	45.96
3. Invert the subject and verb with place expressions.	62	62	50	50
4. Use articles with singular nouns.	61	63	49.2	50.80
5. Be sure the sentence has a subject and a verb.	48	76	38.7	61.29
6. Use noun clause connectors correctly.	65	59	52.4	47.58
7. Use noun clause connectors correctly.	51	73	41.1	58.87
8. Use noun clause connector/subjects correctly.	37	87	29.8	70.16
9. Recognize active and passive meanings.	47	77	37.9	62.09
10. Use the correct form of the passive.	41	83	33.1	66.93
11. Use parallel structure with paired conjunctions.	57	67	46	54.03
12. Distinguish countable and uncountable nouns.	33	91	26.6	73.38
13. Invert the subject and verb with comparisons.	32	92	25.8	74.19
14. Invert the subject and verb with place expressions.	20	104	16.1	83.87
15. Use articles with singular nouns.	68	56	54.8	45.16
16. Distinguish countable and uncountable nouns.	47	77	37.9	62.09
17. Use the correct tense with time expressions.	51	73	41.1	58.87
18. Use parallel structure with paired conjunctions.	41	83	33.1	66.93
19. Distinguish countable and uncountable nouns.	36	88	29	70.96
20. Use noun clause connectors correctly.	36	88	29	70.96
21. Use parallel structure with paired conjunctions.	34	90	27.4	72.58
22. Recognize when preposition have been omitted.	41	83	33.1	66.93

ตารางที่ 3 : แสดงผลการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดการทำแบบทดสอบ TOEFL ITP Test รูปแบบออนไลน์ ชุดที่ 3 (ต่อ)

ประเภทของไวยากรณ์	ความถี่		ร้อยละ	
	ถูกต้อง	ผิดพลาด	ถูกต้อง	ผิดพลาด
23. Use comparatives and superlatives correctly.	32	92	25.8	74.19
24. Distinguish countable and uncountable nouns.	53	71	42.7	57.25
25. Use noun clause connector/subjects correctly.	46	78	37.1	62.90
26. Use noun clause connectors correctly.	44	80	35.5	64.51
27. Position adjectives and adverbs correctly.	33	91	26.6	73.38
28. Make verbs agree after certain words.	35	89	28.2	71.77
29. Position adjectives and adverbs correctly.	37	87	29.8	70.16
30. Make verbs agree after certain words.	53	71	42.7	57.25
31. Use predicate adjectives correctly.	31	93	25	75
32. Use parallel structure with paired conjunctions.	30	94	24.2	75.80
33. Distinguish countable and uncountable nouns.	27	97	21.8	78.22
34. Use noun clause connector/subjects correctly.	22	102	17.7	82.25
35. Use parallel structure with paired conjunctions.	39	85	31.5	68.54
36. Make verb agree after propositional phrases.	37	87	29.8	70.16
37. Use predicate adjectives correctly.	43	81	34.7	65.32
38. Recognize when preposition have been omitted.	27	97	21.8	78.22
39. Recognize when preposition have been omitted.	24	100	19.4	80.64
40. Be careful of past participles.	45	79	36.3	63.70

จากตารางที่ 3 พบว่า ข้อผิดพลาดการทำข้อสอบของนักศึกษาที่พบมากที่สุด ได้แก่ การเรียงลำดับประธานและกริยาในตำแหน่งที่ถูกต้อง (Invert the subject and verb with place expressions) (ร้อยละ 83.87) ตามด้วย การใช้ข้อประโยคและประธานเชื่อมประโยค (Use noun clause connector/subjects correctly) (ร้อยละ 82.25) การเติมคำบุพบท (Recognize when preposition have been omitted) (ร้อยละ 80.64) การใช้นามนับได้และนามนับไม่ได้ (Distinguish countable and uncountable nouns) (ร้อยละ 78.22) และการใช้คำเชื่อม (Use parallel structure with paired conjunctions) (ร้อยละ 75.80)

5) สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์สามารถจำแนกข้อผิดพลาดที่พบในภาพรวมตามประเภทของไวยากรณ์ 8 ลำดับตามความถี่ของข้อผิดพลาดที่พบจากมากไปหาน้อย พร้อมยกตัวอย่างแบบทดสอบจากข้อผิดพลาดที่พบ ดังนี้

1. การใช้กาลให้ถูกต้องกับคำบอกเวลาที่โจทย์กำหนด (Use the correct tense with time expressions) เช่น ตัวอย่าง

แบบทดสอบ TOEFL ITP Test รูปแบบออนไลน์ ชุดที่ 2 “When she retires in September 1989, tennis champion Christine Evert was the most famous woman athlete in the United States” จากประโยคข้างต้น พบว่า กลุ่มตัวอย่างไม่เปลี่ยนแปลงคำกริยาให้สอดคล้องกับรูปกาลในประโยค ซึ่งในประโยคมีรูปกาลเป็นอดีต โดยมีคำบอกเวลาความเป็นอดีตที่ชัดเจน ดังนั้น คำกริยา “retires” จึงควรเปลี่ยนเป็น “retired”

2. การใช้คำบุพบทในตำแหน่งที่ถูกต้อง (Recognize when preposition have been omitted) เช่น ตัวอย่างแบบทดสอบ TOEFL ITP Test รูปแบบออนไลน์ ชุดที่ 1 “In 1866 to 1883, the bison population in North America was reduced from an estimated 13 million to a few hundred.” จากประโยคข้างต้น พบว่า ข้อผิดพลาดคือการใช้คำบุพบท “In” ไม่ถูกต้อง เนื่องจากผู้เรียนคุ้นชินกับหลักการการใช้คำบุพบท “In” กับการใช้บอกปีในภาษาอังกฤษ และคิดว่าจะใช้ในบริบทเดียวกันได้ ซึ่งหากพิจารณาความหมายในประโยค คำบุพบทที่เหมาะสมและถูกต้อง คือ “from” ควรเปลี่ยนจาก “to” เป็น

“from” ซึ่งจะสามารถสื่อความหมายเรื่องของระยะเวลาได้ถูกต้อง

3. การเรียงลำดับตำแหน่งคำคุณศัพท์และกริยาวิเศษณ์ในประโยคได้ถูกต้อง (Position adjectives and adverbs correctly) เช่น ตัวอย่างแบบทดสอบ TOEFL ITP Test รูปแบบออนไลน์ ชุดที่ 1 “Dehydration is _____ that a land animal faces.” จากประโยคข้างต้น พบว่า โจทย์ข้อนี้มีคำตอบแบบให้เลือกตอบโดยสลับตำแหน่งคำชนิดต่าง ๆ เพื่อวัดทักษะการเรียงลำดับตำแหน่งคำคุณศัพท์และกริยาวิเศษณ์ ซึ่งคำตอบที่ถูกต้อง คือ “often the greatest hazard” ‘often’ เป็นกริยาวิเศษณ์ซึ่งต้องอยู่หลังคำกริยา ‘is’ ส่วน ‘the greatest’ เป็นคำคุณศัพท์ต้องวางไว้หน้าคำนามคำว่า ‘hazard’

4. การใช้นามนับได้และนามนับไม่ได้ (Distinguish countable and uncountable nouns) เช่น ตัวอย่างแบบทดสอบ TOEFL ITP Test รูปแบบออนไลน์ ชุดที่ 1 “Twenty to thirty year after a mature forest is cleared away, a nearly impenetrable thicket of trees and shrubs develops.” จากประโยคข้างต้น พบว่า ข้อผิดพลาด คือ การไม่เติม ‘s’ หลังกลุ่มคำนามนับได้ที่เป็นพหูพจน์ ซึ่งในประโยค ‘thirty’ คือ คำนามนับได้พหูพจน์ ดังนั้น คำว่า ‘year’ จึงต้องเติม ‘s’

5. การใช้คำเชื่อมที่ถูกต้อง (Use parallel structure with paired conjunctions) ตัวอย่างแบบทดสอบ TOEFL ITP Test รูปแบบออนไลน์ ชุดที่ 2 “_____ vastness of the Grand Canyon, it is difficult to capture it in a single photograph.” ข้อผิดพลาดจากรูปแบบข้างต้น พบว่า ผู้เรียนเลือกใช้คำเชื่อมไม่ถูกต้องกับบริบทและความหมายในประโยค ซึ่งคำเชื่อมที่ถูกต้อง คือ ‘Because of’ เนื่องจากในประโยคมีความหมายที่มีความเป็นเหตุเป็นผล คล้อยตามกัน

6. การใช้อนุประโยค และประธานเชื่อมประโยคได้ถูกต้อง (Use noun clause connector/subjects correctly) ตัวอย่างข้อสอบ TOEFL ITP Test รูปแบบออนไลน์ ชุดที่ 1 “_____ of tissues is known as histology.” จากข้อผิดพลาดจากรูปแบบข้างต้น พบว่า ผู้เรียนเลือกใช้อนุประโยคในการทำหน้าที่เป็นประธานของประโยคไม่ถูกต้อง ซึ่งอนุประโยคที่ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยคที่ถูกต้อง คือ “The scientific study”

7. การเรียงลำดับประธานและกริยาในตำแหน่งที่ถูกต้อง (Invert the subject and verb with place expressions)

ตัวอย่างแบบทดสอบ TOEFL ITP Test รูปแบบออนไลน์ ชุดที่ 1 “Most of the damage property attributed to the San Francisco earthquake of 1906 resulted from the fire that followed.” จากประโยคข้างต้น พบว่า มีการเรียงลำดับประธานและกริยาผิดตำแหน่ง คือ คำว่า “the damage property” ซึ่งตำแหน่งที่ถูกต้อง คือ “property the damage” คำว่า ‘property’ ทำหน้าที่ขยายคำว่า ‘the damage’

8. การใช้กริยาวิเศษณ์เชื่อมประโยคได้ถูกต้อง (Use other adverb connectors correctly) ตัวอย่างแบบทดสอบ TOEFL ITP Test รูปแบบออนไลน์ ชุดที่ 2 “Beginning in the Middle Ages, composers of Western music used a system of notating their compositions _____ be performed by musicians.” จากประโยคข้างต้น พบว่า โจทย์ข้อนี้มีคำตอบแบบให้เลือกตอบโดยให้เลือกใช้กริยาวิเศษณ์เชื่อมประโยคให้ถูกต้อง ซึ่งคำตอบที่ถูกต้อง คือ “so they could” ซึ่ง ‘so’ เป็นคำกริยาวิเศษณ์ มีความหมายว่า ‘ดังนั้น’ ทำหน้าที่ในการเชื่อมประโยค และทำให้ประโยคมีความหมายที่สมบูรณ์

6) อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้างต้นสามารถสรุปและหาสาเหตุข้อผิดพลาดการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐานของนักศึกษาตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สองของผู้เรียนของ (Ellis, 1997) จากข้อผิดพลาดข้างต้นสามารถจำแนกข้อผิดพลาดตามกระบวนการทางภาษาศาสตร์จิตวิทยา (Psycholinguistic) ดังนี้

1. การแทรกซ้อนของภาษาแม่ (Mother Tongue Interference) หรือ การถ่ายโอนภาษา (Language Transfer) เป็นกระบวนการที่ผู้เรียนถ่ายโอนภาษาแม่มายังภาษาที่สองที่ผู้เรียนกำลังเรียนรู้ เนื่องจากความเคยชินในการใช้ภาษาเดิมของตน หากพิจารณาจากข้อผิดพลาดที่มีการถ่ายโอนภาษาแม่ต่อการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษขั้นพื้นฐาน คือ การใช้กาลให้ถูกต้องกับคำบอกเวลาที่โจทย์กำหนด (Use the correct tense with time expressions) ผู้เรียนมักจะใช้กาลและคำกริยาไม่ถูกต้องในการบ่งบอกถึงกาลต่าง ๆ ตามที่โจทย์กำหนด เนื่องจากผู้เรียนมีการถ่ายโอนภาษาแม่ในการเรียนรู้ภาษาที่สอง ซึ่งในภาษาไทยนั้นจะไม่มีกริยาเติมวิภัติปัจจัยที่คำกริยาเพื่อบ่งบอกถึงกาลต่าง ๆ ในประโยค และไม่มีการผันกริยาสามช่อง เพราะในภาษาไทยจะมีคำกริยาที่แสดงถึงความเป็นปัจจุบัน อดีต และ

อนาคต ในรูปคำเดียว หรือเป็นคำเดี่ยว ๆ ที่แสดงถึงช่วงเวลาต่าง ๆ เช่น เมื่อวานนี้ พรุ่งนี้ เมื่อสักครู่นี้ รวมทั้งไม่มีการปรับเปลี่ยนรูปประโยคให้สอดคล้องกับกาลต่าง ๆ นอกจากนี้ข้อผิดพลาดที่พบจากการแทรกซ้อนของภาษาแม่ (Mother Tongue Interference) หรือ การถ่ายโอนภาษา (Language Transfer) คือ การเรียงลำดับประธานและกริยาในตำแหน่งที่ถูกต้อง (Invert the subject and verb with place expressions) เนื่องจากในภาษาไทยไม่มีการเปลี่ยนหรือสลับประธานและกริยาเพื่อแสดงออกถึงความหมายในรูปประโยครูปแบบต่าง ๆ เหมือนกับภาษาอังกฤษ รวมทั้ง ข้อผิดพลาดที่เกิดจากปัจจัยการแทรกซ้อนของภาษาแม่เพิ่มเติม คือ การใช้กริยาวิเศษณ์เชื่อมประโยคได้ถูกต้อง (Use other adverb connectors correctly) และการเรียงลำดับตำแหน่งคำคุณศัพท์และกริยาวิเศษณ์ในประโยคได้ ถูก ตั้ ง (Position adjectives and adverbs correctly) เนื่องจากในภาษาไทยไม่มีกฎเกณฑ์ที่แน่นอนในการกำหนดรูปแบบการใช้คำกริยาวิเศษณ์ในการเชื่อมประโยค และการกำหนดรูปแบบการเรียงลำดับตำแหน่งคำคุณศัพท์และกริยาวิเศษณ์ที่ชัดเจนเหมือนในภาษาอังกฤษ เช่น คำกริยาวิเศษณ์ในภาษาไทยโดยส่วนใหญ่มักจะปรากฏอยู่หลังคำนาม แต่ในขณะที่ภาษาอังกฤษคำคุณศัพท์จะวางไว้หน้าคำนาม และคำกริยาวิเศษณ์จะวางไว้หลังคำกริยา จากผลการศึกษาข้างต้น สอดคล้องกับแนวคิดของอัจฉรา เพ็งพานิช (Atchara Pengpanich, 2013) ได้กล่าวว่า การเกิดข้อผิดพลาดของการใช้ภาษามักเกิดจากปัจจัยการแทรกซ้อนของภาษาแม่ (Mother Tongue Interference) หรือ การถ่ายโอนภาษา (Language Transfer) โดยเกิดจากปัจจัย 2 ลักษณะ คือ 1) การแทรกซ้อนของภาษาแม่โดยถ่ายทอดลักษณะภาษาแม่มายังภาษาที่สอง (Language Transfer) และ 2) การแปลคำต่อคำ (Word-for-Word Translation) หมายถึง ผู้เรียนใช้ภาษาแม่เพื่อเป็นตัวช่วยในการสื่อสาร เพราะไม่สามารถใช้คำศัพท์หรือโครงสร้างทางไวยากรณ์ของภาษาที่สองได้ รวมทั้ง ผลการวิจัยของนัสยา ปาติยเสวี (Nasya Patiyasevi, 2018) ทำการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษในการเขียนอีเมลธุรกิจของนักศึกษาคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยการถ่ายโอนภาษาแม่เป็นสาเหตุทำให้เกิดข้อผิดพลาดหลายด้าน ได้แก่ การใช้อักษรขึ้นต้นตัวพิมพ์ใหญ่ การใช้บุพบท การเลือกใช้คำศัพท์ที่ไม่ถูกต้อง การสะกดคำผิด การใช้กริยาผิดรูป การใช้คำนำหน้าคำนาม การใช้ คำนาม การเลือกใช้คำผิด

ประเภท โครงสร้างประโยค และการใช้ประธานและกริยาไม่สอดคล้องกัน

2. ผู้เรียนขยายรูปแบบที่มีอยู่เดิมในภาษาเป้าหมาย (Overgeneralization of target language linguistic material) เป็นวิธีการสร้างอันตรภาษา (interlanguage) ขึ้นใหม่โดยการขยายรูปแบบของภาษาเป้าหมาย ซึ่งเจ้าของภาษานั้นไม่ได้ใช้รูปแบบนี้ โดยสามารถจำแนกสาเหตุของข้อผิดพลาดดังนี้ 1) การเปลี่ยนกฎเกณฑ์ทางไวยากรณ์ให้ง่ายขึ้น คือ มีการใช้กฎทางภาษาอย่างไม่เหมาะสม โดยไม่คำนึงถึงกฎเกณฑ์ที่ถูกต้องจากข้อผิดพลาดที่พบ คือ การใช้คำนามนับได้และคำนามนับไม่ได้ (Distinguish countable and uncountable nouns) ผู้เรียนสร้างกฎให้ง่ายขึ้น โดยการเติม 's' และ 'es' ในประโยคโดยไม่คำนึงถึงคำนามนั้นอยู่ในบริบทประโยคอย่างไร 2) การถ่ายทอดความรู้เดิมมาใช้ในการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ โดยผู้เรียนเข้าใจผิดว่าคำที่มีความหมายคล้ายคลึงกันจะสามารถใช้โครงสร้างประโยคเดียวกันได้จากข้อผิดพลาดที่พบ คือ การใช้คำบุพบทในตำแหน่งที่ถูกต้อง (Recognize when preposition have been omitted) ผู้เรียนมักละเลยการใช้บุพบท และมักใช้คำบุพบทในบริบทที่ไม่ถูกต้อง เนื่องจากคิดว่าเป็นคำบุพบทที่มีความหมายคล้ายกัน และน่าจะใช้ในการแสดงความหมายในประโยคเดียวกันได้ นอกจากนี้ ข้อผิดพลาดที่พบ คือ ผู้เรียนมักใช้คำเชื่อมในบริบทที่ไม่ถูกต้อง เนื่องจากคิดว่าเป็นคำเชื่อมที่มีความหมายคล้ายกัน และน่าจะใช้ในการแสดงความหมายในประโยคเดียวกันได้ เช่น โจทย์มีลักษณะความหมายเป็นเหตุและผล คล้อยตามกัน แต่ข้อผิดพลาดที่พบ คือ ผู้เรียนเลือกใช้คำเชื่อมแสดงความขัดแย้ง ซึ่งไม่สอดคล้องกับความหมายในประโยค 3)การลดภาระทางภาษาบางส่วนออกไป คือ ผู้เรียนลดภาระทางภาษาบางส่วนที่ซับซ้อนให้ง่ายต่อการเรียนรู้ โดยการสร้างกฎเกณฑ์ หรือการรวมกฎทั้งสองกฎเข้าด้วยกันจึงทำให้เกิดข้อผิดพลาด โดยข้อผิดพลาดจากสาเหตุนี้ คือ การใช้อนุประโยคและประธานเชื่อมประโยคได้ถูกต้อง (Use noun clause connector/subjects correctly) อนุประโยคทำหน้าที่เสมือนคำนาม โดยหน้าที่เป็นประธาน กรรม และส่วนเติมเต็มของประโยค ซึ่งข้อผิดพลาดที่พบ ผู้เรียนมักใช้อนุประโยคในการเชื่อมความ การใช้คำนำหน้า และการละคำนำหน้าอนุประโยคไม่ถูกต้อง รวมทั้ง การใช้อนุประโยคในการทำหน้าที่เป็นประธานของประโยคไม่ถูกต้อง

จากข้อผิดพลาดที่ 2.1–2.3 ตามที่ได้กล่าวข้างต้นมีความสอดคล้องกับแนวคิดของดียู ศรีนาราวณ (Deeyu Srinarawat, 2018) กล่าวคือ วิธีการสร้างอัตรภาษา (Interlanguage) หมายถึง ภาษาที่ผู้เรียนภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศพูดหรือเขียนเพื่อสื่อสารในภาษานั้น ๆ โดยเป็นภาษาที่แตกต่างจากภาษาที่เจ้าของภาษาใช้ โดยข้อผิดพลาดในอัตรภาษาที่มักพบได้แก่ การใช้ไวยากรณ์ผิด เช่น การใช้กาล (Tense) ผิด ไม่มีการใช้รูปพหูพจน์ และไม่ใช้คำนำหน้านาม (Article) นอกจากนี้ ความคิดเห็นของดียูข้างต้นสอดคล้องกับเซลลิงเกอร์ (Selinker, 1972) กล่าวว่า อัตรภาษา (Interlanguage) คือ ‘ภาษาระหว่างกลาง’ ระบบภาษาที่สองที่ผู้เรียนพัฒนาขึ้นมาขณะที่กำลังเรียนภาษาที่สอง ระบบภาษาดังกล่าวจึงอยู่ระหว่างระบบภาษาที่หนึ่งและภาษาที่สอง จากกระบวนการอัตรภาษาจึงส่งผลให้เกิดการขยายการใช้กฎบางกฎกว้างเกินไป (Overgeneralization) โดยอาจมีการเพิ่มกฎ ลดกฎ หรือสร้างกฎใหม่ จึงเป็นสาเหตุให้เกิดข้อผิดพลาดดังกล่าว

นอกจากนี้ จากผลการวิเคราะห์การทำแบบทดสอบ TOEFL ITP Test รูปแบบออนไลน์ ชุดที่ 1–3 ของกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดเมื่อนำระดับคะแนนผลสอบ TOEFL ITP Test รูปแบบออนไลน์ ชุดที่ 1–3 ของกลุ่มตัวอย่างที่กำหนด เปรียบเทียบกับระดับคะแนนตามกรอบการประเมิน CEFR ถือเป็นการประมาณมาตรฐานการประเมินความสามารถทางภาษาจากประเทศในกลุ่มสหภาพยุโรป พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีระดับคะแนนด้านการใช้โครงสร้างไวยากรณ์อยู่ระดับ B2 คิดเป็นค่าร้อยละ 3.14 ระดับความสามารถในระดับนี้ นักศึกษาสามารถสร้างรูปแบบคำที่เหมาะสม รู้จักเลือกใช้คำศัพท์ที่หลากหลายและวางในตำแหน่งที่ถูกต้อง และเข้าใจข้อจำกัดในการใช้คำศัพท์เฉพาะที่ใช้กับกริยาวิเศษณ์ รวมทั้ง มีความรู้ความเข้าใจกฎเกณฑ์และข้อยกเว้นพื้นฐานทางไวยากรณ์ รองลงมา มีระดับคะแนน B1 คิดเป็นค่าร้อยละ 8.17 ระดับความสามารถในระดับนี้ นักศึกษาสามารถใช้คำกริยาถูกต้องตามกาลเวลา รู้จักการใช้คำเชื่อมในประโยคได้ถูกต้อง และรู้จักเลือกใช้คำกริยาให้เหมาะสม รวมทั้ง มีความรู้ความเข้าใจโครงสร้างประโยค และการใช้อนุประโยค และระดับคะแนน A2 คิดเป็นค่าร้อยละ 18.86 ระดับความสามารถในระดับนี้ นักศึกษาสามารถใช้คำกริยาบอกกาลเวลาได้ถูกต้อง มีความสามารถใช้คำนามเอกพจน์ หรือพหูพจน์ให้สอดคล้องกับประธาน และสามารถสร้างประโยคพื้นฐานได้ รวมทั้ง มีความสามารถในการใช้กลุ่มคำเปรียบเทียบ คำสันธาน และคำ

บุพบทพื้นฐานทั่วไปได้ จากผลการวิเคราะห์และการเทียบคะแนนตามกรอบการประเมิน CEFR ข้างต้น สามารถสะท้อนให้เห็นถึงข้อบกพร่องในการทำแบบทดสอบ และองค์ความรู้ด้านไวยากรณ์ภาษาอังกฤษพื้นฐานที่นักศึกษาควรได้รับการปรับปรุงและพัฒนาต่อไป (Educational Testing Service, 2014)

รวมทั้ง การศึกษาข้อผิดพลาดในครั้งนี้นี้ยังสะท้อนให้เห็นถึงสาเหตุและปัจจัยการเรียนรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษพื้นฐานด้านใดบ้างที่เป็นปัญหาต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ข้อผิดพลาดข้างต้นหากพิจารณาการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการทำข้อสอบข้างต้นเป็นสิ่งที่สอดคล้องกับ (Corder, cited in Atchara Pengpanich, 2013) ได้กล่าวว่า การวิเคราะห์ข้อผิดพลาด (Error Analysis) คือ การเปรียบเทียบระหว่างภาษาสมัคร (Interlanguage) ของผู้เรียนและภาษาต่างประเทศที่ผู้เรียนกำลังเรียนอยู่ (Target Language) รวมทั้ง ประโยชน์ของการวิเคราะห์ข้อผิดพลาดเป็นวิธีการหนึ่งที่ช่วยให้ทราบถึงกระบวนการเรียนรู้ภาษา (Language Learning Process) และทราบถึงสาเหตุและปัจจัยต่อข้อผิดพลาดในการเรียนรู้ภาษาด้วยกระบวนการทางภาษาศาสตร์จิตวิทยา (Psycholinguistic) รวมทั้ง (Jatupong Mora, 2018) ทำการวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนาแบบทดสอบวัดความสามารถภาษาอังกฤษให้เป็นแบบทดสอบมาตรฐานสามารถสรุปได้ว่าการศึกษาวิเคราะห์ข้อผิดพลาดจากแบบทดสอบวัดความสามารถภาษาอังกฤษระดับมาตรฐานสากล TOEFL ITP (Test of English as a Foreign Language - Institutional Testing Program) ถือเป็นเรื่องที่สามารถวัดความสามารถทางภาษาในความเข้าใจภาษาเขียนมาตรฐานและสามารถบ่งชี้ข้อผิดพลาดการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้อง (Educational Testing Service, 2014) จากผลการวิจัยในครั้งนี้ จึงเป็นที่สังเกตที่ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่า การปรับการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับศักยภาพ หรือข้อบกพร่องของผู้เรียนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ทั้งนี้ เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ไวยากรณ์พื้นฐานเบื้องต้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตามรูปแบบทฤษฎีของ (Krashen, 2019) ได้ให้คำแนะนำรูปแบบการเรียนการสอนควรมุ่งเน้นการเรียนการสอนที่มีความเป็นธรรมชาติ ซึ่งเป็นการเรียนรู้โดยไม่แยกองค์ประกอบทางการเรียนรู้ มีการออกแบบการสอนไวยากรณ์ร่วมกับคำศัพท์ทั้งในรูปแบบของข้อความหรือเนื้อหา และเน้นการเรียนการสอนในบรรยากาศสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมแก่การเรียนรู้ รวมทั้งการสร้างและพัฒนาแบบทดสอบให้มีมาตรฐานต่อการฝึกฝนทักษะ ประกอบการเรียนรู้ของผู้เรียน

เป็นสิ่งที่มีความสำคัญหลายประการ ดังที่ Jatupong Mora (2018) ได้กล่าวไว้ ได้แก่ 1) ช่วยยกระดับคุณภาพด้านภาษาของชาวไทย 2) ส่งเสริมให้บัณฑิตไทยมีคุณสมบัติที่สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ และ 3) เพิ่มโอกาสที่ดีให้แก่บัณฑิตไทย ดังนั้น แนวทางการจัดการเรียนการสอนไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเบื้องต้น การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบภาษาอังกฤษ จึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการศึกษาและพัฒนา ทั้งนี้ เพื่อขจัดปัญหาข้อผิดพลาดการใช้ไวยากรณ์พื้นฐานของนักศึกษา และยกระดับความสามารถการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

7) ข้อเสนอแนะ

1. การศึกษาข้อผิดพลาดการใช้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาทุกชั้นปี เพื่อเห็นระดับความสามารถทางภาษา
2. การศึกษาข้อผิดพลาดการเรียนรู้ภาษาที่สองในทักษะอื่น ๆ เช่น การฟัง การพูด การอ่าน และ การเขียน ควบคู่กับการศึกษาด้านกระบวนการเรียนรู้

REFERENCES

- Atchara Pengpanich. (2013). *Error Analysis of English Usage and Use* (3rd ed.). (in Thai). Bangkok: Ramkhamhaeng University.
- Deeyu Srinarawat. (2018). *Language and Linguistic* (2nd ed.). (in Thai). Bangkok: Thammasat University.
- Dikici, I.Z. (2012). Pre-service English Teachers' Beliefs towards Grammar and Itsteaching at Two Turkish Universities. *International Journal of Applied Linguistics & English Literature*, 1(2), 206-218. Retrieved from <http://www.journals.aiac.org.au/index.php/IJALEL/article/view/718/648>.
- Educational Testing Service. (2014). *TOEFL iBT Research Insight: TOEFL iBT Test Framework and Test Development* (Research Report Vol. 1) Retrieved from https://www.ets.org/s/toefl/pdf/toefl_ibt_research_insight.pdf
- Ellis, R. (1997). *Second language Acquisition*. London, UK: Oxford University.
- Jatupong Mora. (2018). *Development of a university English proficiency test* (in Thai). (Doctoral Dissertation). Retrieved from <http://ithesis-ir.su.ac.th/dspace/handle/123456789/2202>.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining sample sizes for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610. doi: 10.1177/001316447003000308
- Mukhtarovn, A. D. & Borisovna, G. K. (2020). Features of the Formation of Grammatical Competence. *International Journal of Progressive Sciences and Technologies (IUPSAT)*, 20(2), 121-125.
- Nasya Patiyasevi. (2018). An Investigation of Grammatical Errors in Business Email Writing of Undergraduate Communication Arts Students, Silpakorn University. (in Thai). *Veridian E-Journal Silpakorn University*, 11(3), 815-833.
- Schütz, R. E. (2019, October). *Stephen Krashen's Theory of Second Language Acquisition*. Retrieved from <https://www.sk.com.br/sk-krash-english.html>
- Selinker, L. (1972). Interlanguage. *International Review of Applied Linguistics*, 10, 209-231.
- Somat Kotchasit, Chantane Indrasuta & Tanagorn Suwamaprut. (2017). English Language Learning Management for Learners in the Period of Thailand 4.0. (in Thai). *Valaya Alongkorn Review (Humanities and Social Science)*, 7(2), 175-186.
- Uppakit Suangtonglang, Sombat Kotchasit, Phithack Nilnopkoon, & Mesa Nuansri. (2019). The Study of English Communication Competency Components for Careers According to National Strategy 20 Years of Students Grade 9. (in Thai). *Journal of Education and Social Development*, 15(2), 47-60.